

Nico Ratti passa del sentiment d'eufòria i èxit a la frustració en només quinze dies

El correctiu encaixat a Alcorcón (6-1) deixa en l'oblit les grans actuacions que el porter argentí del Llagostera va firmar contra Saragossa i Valladolid

La formació titular del Llagostera que va sortir golejada del Santo Domingo contra l'Alcorcón.

ALCORCÓN / LLAGOSTERA | ALFONS ARCAS

Dijous, 15 d'octubre de 2015. Són dos quarts d'onze de la nit a Saragossa, i el Llagostera acaba d'eliminar en el temps de descompte l'equip de la capital aragonesa de la Copa del Rei (1-2). El Llagostera torna a escriure una pàgina daurada en la seva curta història. La victòria inextremis en l'afegit amb un gol en pròpia dels locals té un nom propi: Nico Ratti. El porter del Llagostera de només 22 anys acaba d'estrenar-se sota pals, fent una actuació més que destacada, i deixant clar a tothom que té qualitat suficient

per jugar a Segona A. Ratti acaba de fer-se gran de cop. Aquesta actuació li val per tornar a ser titular en el següent partit dels d'Alsina tres dies més tard al Palamós-Costa Brava contra el Valladolid. Ratti s'estrena ara a la Lliga, i ho fa tornant a deixar petjada (3-1).

Ratti es guanya la confiança d'Alsina, que decideix, tot i els dubtes sorgits durant la setmana, apostar de nou per ell per defensar la porteria del Llagostera al camp de l'Alcorcón, deixant de nou José Moragón a la banqueta. Ratti viu un dels moments més dolços de la seva curta carrera com a professional. Res fa pensar durant l'escalfament al Santo Domingo que de cop les seves grans actuacions contra Saragossa i Valladolid que van captivar mitja lliga, passaran en l'oblit en només divuit minuts (en aquest temps el Llagostera va encaixar tres gols). Res fa entreveure que Ratti passarà en un tres i no res del sentiment d'eufòria i èxit a la frustració absoluta. A la impotència pura i dura. Però el futbol, igual que tantes coses a la vida, ja ho té, això. A vegades és injust i cruel, i en d'altres ocasions t'ho dona tot. I dissabte, Ratti ho va poder comprovar en primera persona. Ratti acabava de quedar sentenciat. Assenyalar-lo com a l'únic culpable de la derrota seria injust, molt injust, però el futbol és així. El cert és que va ser ell qui va haver de treure la pilota fins a sis vegades del fons de la xarxa, però també és cert que els seus companys dissabte van fer aigües per tots costats: en defensa i en atac. La desfeta va ser col·lectiva. I la realitat és que al final del partit ningú se'n va amagar. Tots els jugadors, i el mateix entrenador van reconèixer no haver estat a l'altura de les circumstàncies.

En una situació com aquesta, segurament la solució és passar pàgina com més ràpid millor, però de moment, el jove porter del Llagostera ja ha pogut tastar amb la seva pròpia pell com n'és, de dur, el futbol professional i ha pogut veure de primera mà com poden canviar les coses en només quinze dies. De l'heroicitat de salvar el seu equip a la Copa, i en el partit de Lliga, a fregar el ridícul al camp de l'Alcorcón.

Segurament després dels dos dies de descans -tornaran demà a la feina-, l'equip analitzarà la derrota amb l'objectiu de treure'n les conclusions oportunes. En conseqüència, és probable que dissabte (18.00 h) al Palamós-Costa Brava contra la Ponferradina, Alsina decideixi confiar la porteria de nou a José Moragón abans no recuperi el porter titular, René Román que ja es troba a la recta final de la seva recuperació.

René a punt d'aquí 15 dies

El porter titular indiscutible, René Román, podria tornar ben aviat sota pals. Dissabte, Alsina reconeixia que «esperem que en René pugui estar en quinze dies amb nosaltres». Un mes i mig després de la lesió a l'espatlla, René podria reparèixer a San Mamés.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/ue-llagostera/2015/10/26/nico-ratti-passa-del-sentiment/749826.html?utm_source=rss